

”Mikä pahalta näyttää”

(»Testimonies», nide V, siv. 591-603.)

TUNNEN kehotusta puhua niille, jotka julistavat maailmalle viimeistä armonsanomaa. Käsittävätkö ne, joiden puolesta he työskentelevät, totuuden, ja ottavatko he sen vastaan, riippuu hyvin paljon yksityisistä työntekijöistä. Jumalan käsky kuuluu: »Olkaa puhtaat, te Herran kalujen kantajat.» Paavali kehottaa Timoteusta: »Pidä vaari itsestäsi ja opista.» Työn täytyy alkaa työntekijästä, hänen tulee olla liittynyt Kristukseen, kuten oksa on liittynyt viinipuuhun. »Minä olen viinipuu», sanoi Kristus, »te olette oksat.» Tässä kuvattu yhteys on mahdollisimman läheinen. Oksasta eloton oksa rehevään viinipuuhun, niin siitä tulee elävä haara, joka imee viinipuusta mehua ja ravintoa. Kuitu kuidulta, suoni suonelta verso tarttuu kiinni, kunnes se puhkeaa lehteen, kukkaan ja kantaa hedelmää. Kuiva oksa kuvaa syntistä. Kristukseen liittyneenä sielu yhtyy sieluun, heikko ja rajallinen pyhään ja äärettömään, ja ihminen tulee yhdeksi Kristuksen kanssa.

Kristus sanoo: »Ilman minua ette voi tehdä mitään.» Olemmeko me, jotka väitämme olevamme Kristuksen työtovereita, liittyneet häneen? Pysymmekö Kristuksessa ja olemmeko yhtä hänen kanssaan? Julistamamme sanoma on maailmanlaajuinen. Sen täytyy kaikia kaikille kansanheimoille, kielille ja kansoille. Herra ei vaadi ketään meistä lähtemään julistamaan tätä sanomaa antamatta meille armoa ja voimaa esittääksemme sen ihmisille tavalla, joka vastaa sen tärkeyttä. Suuri kysymyksemme tällä hetkellä on: Esitämmekö maailmalle tätä vakavaa totuuden sanomaa sillä tavalla, että sen tärkeys käy ilmi? Herra toimii työntekijöiden kanssa, jos he ovat riippuvaisia vain Kristuksesta. Hänen tarkoituksensa ei ole milloinkaan ollut, että hänen lähetyssaarnaajiensa täytyisi työskennellä ilman hänen armoaan ja voimaansa.

Kristus on valinnut meidät maailmasta, että olisimme erikoinen ja pyhä kansa. Hän »antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja harrastaa». Jumalan työntekijöiden tulee olla rukouksen miehiä, ahkeria Raamatun tutkijoita, isoten ja janoten vanhurskautta, jotta he voisivat olla valoksi ja voimaksi toisille. Meidän Jumalamme on kiivas Jumala, ja hän vaatii meitä palvelemaan itseään hengessä ja totuudessa ja pyhyiden kaunistuksissa. Psalmien kirjoittaja sanoo: Jos

minulla olisi vääryys sydämessäni, ei Herra minua kuulisi.» Työntekijöinä meidän täytyy ottaa vaari teistämme. Jos psalmien kirjoittajan rukouksia ei kuultu, jos hänellä oli vääryys sydämessään, kuinka nyt voidaan kuulla ihmisten rukouksia, jos heidän sydämessään on vääryyttä?

Vuoden 1844 jälkeen kiihkomielisyyttä ilmestyi adventistien keskuuteen. Jumala antoi varoitussanomaa estääkseen seurakuntaan tunkeutuvaa pahaa. Joidenkin miesten ja naisten välillä oli liian suurta tuttavallisuutta. Esitin heille sen pyhän totuuden tason, joka meidän tulisi saavuttaa, ja käytöksen puhtauden, jota meidän tulisi noudattaa, saadaksemme Jumalan suosion ja ollaksemme ilman tahraa ja ryppyä ja mitään sellaista. Mitä vakavimpia varoituksia Jumalalta annettiin miehille ja naisille, joiden ajatukset kulkivat epäpuhtaita teitä, samalla kun he väittivät olevansa erikoisesti Jumalan suosiossa. Mutta Jumalan antamaa sanomaa halveksittiin ja se hylättiin. He kääntyivät puoleeni sanoen: »Onko Jumala puhunut vain sinun välitykselläsi, eikä meidän kauttamme?» He eivät parantaneet tapojaan, ja Jumala antoi heidän jatkaa, kunnes heidän elämänsä oli tahrattu.

Me emme nytkään ole vaaran ulkopuolella. Jokainen sielu, joka on mukana julistamassa maailmalle varoitussanomaa, joutuu koviin kiusauksiin elää sillä tavalla, että kieltäisi uskonsa. Saatanan harkittu suunnitelma on heikentää työntekijäin rukouksia, voimaa ja vaikutusta heidän luonteenvirheittensä tähden. Meidän työntekijöinä täytyy yksimielisesti karkottaa ja tuomita kaikki sellainen, joka vähänkin näyttää pahalta seurustelussamme toistemme kanssa. Uskomme on pyhä. Tehtävämme on puolustaa Jumalan lain kunniaa, eikä se ole senlaatuista, että se veisi ketään alhaiselle tasolle ajatuksissa tai käytöksessä.

Meidän on noustava ylennetylle korokkeelle. Meidän on uskottava ja opetettava totuutta sellaisena kuin se on Jeesuksessa. Sydämen pyhyys ei milloinkaan johda epäpuhtaisiin tekoihin. Jos jollakulla, joka väittää opettavansa totuutta, on taipumuksia olla paljon nuorten tai naineidenkin naisten seurassa, jos hän tuttavallisesti laskee kätensä heidän päälleen tai usein keskustelee heidän kanssaan läheisesti, pelätkää häntä, sillä hänen sieluunsa ei ole punottu totuuden puhtaita periaatteita. Tällaiset eivät ole Kristuksessa, eikä Kristus asu heissä. Heidän tarvitsee perinpohjin kääntyä, ennen kuin Jumala voi hyväksyä heidän työnsä. Taivaasta kotoisin oleva totuus ei koskaan alenna sitä, joka sen ottaa vastaan, ei

koskaan johda häntä vähääkään hipomaan sopimatonta tuttavallisuutta, päinvastoin se pyhittää uskovan, puhdistaa hänen makuaan, kohottaa ja jalostaa häntä ja saattaa hänet läheiseen yhteyteen Jeesuksen kanssa. Se saa hänet noudattamaan apostoli Paavalin kehotusta karttaa sitäkin, mikä pahalta näyttää, jotta ei siitä, mikä on hyvää, puhuttaisi pahaa.

Tämä on asia, johon meidän on kiinnitettävä huomiota. Meidän on varjeltava itseämme tämän turmeltuneen ajan synneiltä. Meidän on pysyteltävä kaukana kaikesta, mikä vivahtaa sopimattomalta tuttavallisuudelta. Jumala tuomitsee sen. Se on kielletty alue, jolle ei ole turvallista astua jalkaansa. Jokaisen sanan ja teon tulisi pyrkiä kohottamaan, puhdistamaan ja jalostamaan luonnetta. Ajattelemattomuus näissä asioissa on syntiä. Apostoli Paavali kehotti Timoteusta ahkeruuteen ja perinpohjaisuuteen tehtävässään ja pyysi häntä ajattelemaan sitä, mikä on puhdasta ja oivallista, jotta hänen edistymisensä olisi kaikkien nähtävissä. Nykyajan nuoret ovat suuresti saman neuvon tarpeessa. Huolellinen harkinta on välttämätöntä. Jos ihmiset vain ajattelisivat enemmän ja toimisivat vähemmän äkkipikaisesti, heidän työllään olisi paljon suurempi menestys. Me käsittelemme äärettömän tärkeitä aineita, eikä meillä ole varaa kutoa työhömmme omia luonteenvirheitämme. Haluamme edustaa Kristuksen luonnetta.

Meillä on suuri työ tehtävänä kohottaaksemme ihmisiä ja voittaaksemme heidät Kristukselle, saadaksemme heidät haluamaan ja vakavasti pyrkimään osallisiksi jumalallisesta luonnosta, paeten turmeluksesta, joka maailmassa himon tähden on vallalla. Työntekijäin jokaisen ajatuksen, jokaisen teon tulisi olla niin puhtaita, että ne olisivat sopusoinnussa sen pyhän totuuden kanssa, jota he julistavat. Saattaa olla, että miehet ja naiset välttämättömästi joutuvat enemmän tai vähemmän toimimaan yhdessä tärkeillä lähetyskentillämme. Jos nain on asianlaita, he eivät voi olla liian varovaisia. Olkoot naineet miehet pidättyväisiä ja varuillaan, jotta heistä ei voida totuudenmukaisesti sanoa mitään pahaa. Elämme aikana, jolloin pahuus on vallalla, ja varomaton sana tai sopimaton teko saattaa suuresti vahingoittaa sen käyttökelpoisuutta, jossa ilmenee tämä heikkous. Työntekijäin on pidettävä pidättyväisyyden rajat paikoillaan. Älköön esiintykö yhtään tapausta, jota vihollinen voisi käyttää hyväkseen. Jos he alkavat mieltä tosiinsa kiinnittäen erikoista huomiota suosikkeihinsa ja käyttäen imartelevia sanoja, Jumala ottaa pois

Henkensä.

Jos naineet miehet menevät työhön, jättäen vaimonsa huolehtimaan lapsista kotona, vaimo ja äiti tekee aivan yhtä suurta ja tärkeätä työtä kuin puoliso ja isä. Vaikka toinen on lähetysskentällä, toinen on kotilähetystyöntekijä, jonka huolet, murheet ja taakat usein suuresti ylittävät ne, mitä puolisolilla ja isällä on. Hänen työnsä on vakavaa ja tärkeätä, - ohjata lasten mieltä ja muovata heidän luonnettaan, kasvattaa heitä olemaan hyödyksi täällä ja tehdä heidät soveliaiksi tulevaan, iankaikkiseen elämään. Mies avoimella lähetysskentällä voi saada kunniaa ihmisiltä, kun taas kotona ahertava saattaa jäädä kokonaan vaille maallista tunnustusta työstään. Mutta jos hän työskentelee perheensä parhaan edun hyväksi, koettaen muodostaa heidän luonnettaan jumalallisen Esikuvan mukaan, taivaan enkeli kirjoittaa kirjaan hänen nimensä eräänä maailman suurimpana lähetyssaarnaajana. Jumala ei näe asioita, kuten ihminen rajallisella näkökyvyllään niitä katselee. Miten tarkoin tulisikaan puolison ja isän pysyä uskollisena aviolupauksilleen! Kuinka varovainen hänen tulisi olla luonteeltaan, jottei hän nuorissa tytöissä tai myöskään naineissa naisissa herättäisi ajatuksia, jotka eivät ole sopusoinnussa korkean, pyhän mittapuun, Jumalan käskyjen kanssa. Kristus osoittaa noiden käskyjen olevan hyvin avarat, ulottuen sydämen ajatuksiin, aikomuksiin ja tarkoituksiin saakka. Juuri tässä monet ovat syyllisiä. Heidän sydämensä kuvitelmat eivät ole puhtaita, pyhiä, kuten Jumala vaatii, ja olipa heillä miten korkea kutsumus tahansa, Jumala huomaa heidän pahuutensa ja pitää heitä paljon enemmän syyllisinä ja paremmin ansainneina hänen vihansa kuin ne, joilla on vähemmän kykyjä, vähemmän valoa, vähemmän vaikutusta.

Kärsin nähdessäni ihmisiä ylistettävän, imarreltavan ja hemmoteltavan. Jumala on näyttänyt minulle, että jotkut, joita näin kohdellaan, ovat arvottomia ottamaan hänen nimeään huulilleen, ja kuitenkin kuolevaiset ihmiset, jotka näkevät vain ulkokuoren, korottavat heidät taivaaseen asti. Sisareni, älkää milloinkaan hemmotelko ja imarrelko vaivaisia, erehtyviä miehiä, ei nuoria eikä vanhoja, naineita eikä naimattomia. Ette tunne heidän heikkouksiaan, mutta tiedätte kylläkin, että juuri tällainen suhtautuminen ja tämä runsas ylistys voi koitua heidän turmiokseen. Olen levoton siitä lyhytnäköisyydestä ja viisauden puutteesta, jota monet tässä suhteessa osoittavat.

Miehet, jotka tekevät Jumalan työtä ja joiden sydämessä Kristus asuu,

eivät alenna siveellistä tasoaan, vaan koettavat aina kohottaa sitä. Heitä ei miellytä naisten imartelu eikä heidän hemmottelunsa. Sanokoot miehet, sekä naineet että naimattomat: Sormet pois! En tahdo koskaan antaa vähintäkään aiheita siihen, että minun hyvästäni puhuttaisiin pahaa. Hyvä nimeni on minulle paljon arvokkaampi pääoma kuin kulta ja hopea. Antakaa minun säilyttää se tahrattomana. Jos ihmiset käyvät tuon nimen kimppuun, se ei tapahdu siksi, että olen antanut heille aiheita siihen, vaan samasta syystä, kuin he puhuivat pahaa Kristuksesta, - koska he vihasivat hänen luonteensa puhtautta ja pyhyyttä, sillä se oli heille ainaisena syytöksenä.»

Toivoisin voivani teroittaa jokaiselle Jumalan työntekijälle kestävän, hartaan rukouksen suurta tarvetta. He eivät voi lakkaamatta olla polvillaan, mutta he voivat kohottaa sydämensä Jumalan puoleen. Näin Eenok vaelsi Jumalan kanssa. Varokaa, ettei itserakkaus saa jalansijaa ja Jeesus jää ulkopuolelle, niin että työskentelette omassa voimassanne pikemmin kuin Mestarin hengessä ja voimassa. Älkää tuhlatko kultaisia hetkiä joutavaan keskusteluun. Kun palaatte lähetystyöstä, älkää kiittäkö itseänne, vaan ylistäkää Jeesusta, korottakaa Golgatan ristiä. Älkää salliko kenenkään kiittää tai imarrella itseänne tai tarttua käteenne ikään kuin haluttomana päästämään sitä irti. Pelätkää kaikkia sellaisia ilmauksia. Kun nuoret tai naineetkin henkilöt osoittavat haluavansa paljastaa perhesalaisuuksiaan teille, varokaa. Kun he ilmaisevat haluavansa myötätuntoa, tietäkää silloin, että on aika noudattaa suurta varovaisuutta. Niillä, jotka ovat täynnä Kristuksen henkeä ja jotka vaeltavat Jumalan kanssa, ei ole mitään epäpyhää kaipausta saada myötätuntoa. Heillä on ystävä, joka tyydyttää mielen ja sydämen jokaisen halun. Naimisissa olevat miehet, jotka vastaanottavat naisten huomiota, ylistystä ja hemmottelua, tulisi olla varmat siitä, että tämän luokan rakkaus ja myötätunto ei ole vastaanottamisen arvoista.

Naiset ovat hyvin usein viettelijöitä. Yhdellä tai toisella tekosyyllä he vetävät puoleensa sekä naineiden että naimattomien miesten huomioon ja johtavat heitä yhä pitemmälle, kunnes rikkovat Jumalan lakia, kunnes heidän kelpoisuutensa on mennyttä ja heidän sielunsa on vaarassa. Kertomus Joosefista on merkitty aikakirjoihin kaikkien niiden hyödyksi, jotka hänen tavallaan joutuvat kiusatuiksi. Hän oli periaatteessaan luja kuin kallio, ja hän vastasi kiusaajalle: “Kuinka minä tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan.” Nykyään tarvitaan

tämänkaltaista siveellistä voimaa. Jos naiset vain kohottaisivat elämänsä ja tulisivat Kristuksen työtovereiksi, olisi heidän vaikutuksestaan vähemmän vaaraa, mutta koska he eivät välitä vastuustaan kodissa eivätkä Jumalan vaatimuksista heihin nähden, heillä on usein voimakas vaikutus väärään suuntaan, heidän voimansa surkastuvat eikä heidän työssään ole jumalallista leimaa. He eivät ole kotilähetystyöntekijöitä eivätkä myöskään lähetystyöntekijöitä kodin ulkopuolella, ja usein koti, kallis koti jää autioksi.

Koettakoon jokainen kristityksi tunnustautuva voittaa kaiken epämiehekkyyden, heikkouden ja mielettömyyden. Jotkut miehet eivät milloinkaan kasva täysiksi miehiksi Kristuksessa Jeesuksessa. He ovat lapsellisia ja hemmoteltuja. Nöyrä hurskaus parantaisi tämän kaiken. Puhtaassa uskonnossa ei ole mitään merkkejä lapsellisesta itse hemmottelusta. Se on korkeimmassa määrin kunniallista. Älköön siis kukaan niistä, jotka ovat liittyneet Kristuksen sotilaiksi, olko valmis horjumaan koetuksen hetkellä. Jokaisen tulisi tuntea, että heillä on tehtävänänsä vakava työ lähimmäistensä kohottamiseksi. Ei kenelläkään ole oikeutta levätä sodankäynnistä tehdäkseen hyveen halutuksi ja paheen vihatuksi. Elävällä kristityllä ei ole mitään lepoa iankaikkisuuden tällä puolen. Jumalan käskyjen noudattaminen merkitsee tehdä sitä, mikä on oikein ja vain oikein. Tämä on kristillistä miehekkyyttä. Mutta monien tarvitsee usein saada opetusta Kristuksen elämästä, joka on uskomme alkuunpanija ja täydelliseksi tekijä. »Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseään kohtaan, jottette väsyisi ja mielenne masentuisi. Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan.» Teidän on kasvettava kristillisissä hyveissä. Pysymällä sävyisinä loukattaessa ja vapautuen alhaisesta maailmallisuudesta annatte todistuksen siitä, että Vapahtaja asuu sydämessänne, ja jokainen ajatus, sana ja teko kiinnittää ihmisten huomion Jeesukseen eikä omaan itseen. Työtä on paljon tehtävänä ja vain vähän aikaa tehdä sitä. Olkoon elämäntehtävänänsä innostaa kaikkia ajatuksella, että heillä on työ tehtävänänsä Kristuksen hyväksi. Missä vain on suoritettavana velvollisuuksia, joita toiset eivät käsitä, koska he eivät halua nähdä elämäntehtäväänsä, ottakaa ne vastaan ja suorittakaa ne.

Siveellistä tasoa ei ole asetettu kyllin korkealle Jumalan kansan keskuudessa. Monet, jotka tunnustavat pitävänsä Jumalan käskyt ja puolustavansa niitä, rikkovatkin niitä vastaan. Kiusaukset esiintyvät

sellaisella tavalla, että niiden alaiset luulevat näkevänsä puolustuksen rikkomukselleen. Niiden, jotka astuvat lähetyskentille, tulisi olla miehiä ja naisia, jotka vaeltavat ja seurustelevat Jumalan kanssa. Niillä miehillä, jotka saarnaajina seisovat pyhällä paikalla, tulisi olla tahraton maine, heidän elämänsä tulee olla moitteetonta, kaiken sen yläpuolella, mikä vivahtaa epäpuhtaudelta. Älä aseta mainettasi vaaraan kulkemalla kiusauksen tietä. Jos nainen pitää viivytellen kiinni kädestäsi, vedä se pois ja estä hänet synnistä. Jos hän ilmaisee sopimatonta kiintymystä ja valittaa, ettei hänen miehensä rakasta häntä ja osoita hänelle myötätuntoa, älä yritä korvata tätä puutetta. Ainoa turvallinen ja viisas menettely tällaisessa tapauksessa on pitää myötätuntosi itselläsi. Tällaiset tapaukset ovat lukuisia. Ohjatkaa nämä sielut taakkojemme kantajan, todellisen ja turvallisen Neuvonantajamme luo. Jos hän on valinnut Kristuksen ystäväkseen, hän antaa hänelle armoa kestää yksinäisyytensä valittamatta. Sillä välin hänen tulisi ahkerasti tehdä kaikki voitavansa liittääkseen puolisonsa itseensä olemalla hänelle tinkimättömän uskollinen ja tekemällä hänen kotinsa iloiseksi ja miellyttäväksi. Jos kaikki hänen ponnistuksensa ovat hyödyttömiä ja jäävät vaille huomiota, hän saa myötätuntoa ja apua siunatulta Vapahtajaltaan. Hän auttaa häntä kantamaan kaikki taakkansa ja lohduttaa häntä hänen pettymyksissään. Hän ilmaisee epäluottamusta Jeesusta kohtaan koettaessaan saada ihmisiä korvaamaan sen paikan, jonka Kristus on aina valmis täyttämään. Valituksillaan hän tekee syntiä Jumalaa vastaan. Hän tekisi hyvin tutkiessaan arvostellen omaa sydäntään nähdäkseen, väijyykö synti hänen sielussaan. Sydän, joka täten etsii inhimillistä myötätuntoa ja vastaanottaa kiellettyä huomaavaisuutta keneltä tahansa, ei ole puhdas ja tahraton Jumalan edessä.

Raamattu sisältää monta sattuvaa kuvausta ilkeämielisten naisten voimakkaasta vaikutuksesta. Kun Bileamia kutsuttiin kiroamaan Israel, hänen ei sallittu tehdä sitä, sillä »ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa». Mutta Bileamista, joka oli jo myöntynyt kiusaukseen, tuli nyt täydellisesti Saatanan välikappale, ja hän päätti suorittaa epäsuoraan sen, mitä Jumala ei ollut antanut hänen tehdä välittömästi. Hän viritti nopeasti ansan, niin että Israel joutui kauniitten mooabilaisnaisten lumoihin, jotka johtaisivat heidät rikkomaan Jumalan lakia. Näin heissä löydettäisiin pahuutta, eikä Jumalan siunaus voisi levätä heidän yllään. Heidän voimansa heikkenisivät suuresti, eivätkä

heidän vihollisensa enää pelkäisi heidän valtaansa, koska Herra Sebaot ei enää olisi heidän sotajoukkojensa kanssa.

Tämä on tarkoitettu varoitukseksi Jumalan kansalle viimeisinä aikoina. Jos he noudattavat vanhurskautta ja tosi pyhyyttä, jos he pitävät kaikki Jumalan käskyt, ei Saatanan ja hänen joukkonsa sallita voittaa heitä. Kaikki heidän katkerimpien vihollistensa vastustus osoittautuu voimattomaksi tuhoamaan tai juurruttamaan pois Jumalan itsensä istuttamaa viinitarhaa. Saatana käsittää sen, minkä Bileam oppi katkeran kokemuksen avulla, että ei ole noituutta Jaakobissa eikä tavata taikuutta Israelissa, koska syntiä ei sallita heidän keskuudessaan, siksi hän aina käyttää voimaansa ja vaikutustaan hävittääkseen heidän yksimielisyytensä ja turmellakseen heidän luonteensa puhtauden. Hän asettaa ansojaan tuhansin tavoin heikentääkseen heidän kykyään tehdä hyvää.

Teroitan teille jälleen puhtauden välttämättömyyttä jokaisessa ajatuksessa, jokaisessa sanassa ja jokaisessa teossa. Me olemme henkilökohtaisesti vastuunalaisia Jumalalle ja meillä on henkilökohtainen työ, jota ei kukaan voi tehdä puolestamme: tehdä maailma paremmaksi ohjeiden, henkilökohtaisten ponnistusten ja esimerkin avulla. Kehittäessämme seurustelutaitoamme älkäämme tehkö sitä ainoastaan huviksemme vaan määrättyä tarkoitusta varten. Sieluja on pelastettava. Lähestykää heitä henkilökohtaisin ponnistuksin. Avatkaa ovenne nuorille miehille, jotka ovat alttiina kiusauksille. Paha houkuttelee heitä joka taholla. Koettakaa kiinnostua heihin. Jos he ovat täynnä virheitä, koettakaa korjata ne. Älkää pitäkö itseänne heidän yläpuolellaan olevina, vaan lähestykää heitä. Tuokaa heidät kotilietenne ääreen, kutsukaa heidät perhealttarinne luo. Tuhannet tarvitsevat tällaista työtä hyväkseen. Jokaisessa puussa Saatanan puutarhassa riippuu houkuttelevia, myrkyllisiä hedelmiä, ja voi sitä, joka niitä poimii ja syö! Muistakaamme, että Jumala vaatii meitä tekemään taivaan tien selväksi ja kirkkaaksi ja miellyttäväksi voidaksemme voittaa sieluja saatanan petollisesta lumouksesta.

Jumala on antanut meille järjen käytettäväksi ylevään tarkoitukseen. Olemme täällä kuin kokelaina tulevaa elämää varten. Elinaikamme on liian vakava ollaksemme huolimattomia tai liikkuaksemme epävarmasti. Maltillisuuden ja hurskauden tulisi painaa leimansa seurustelumme toisten kanssa. Keskustelumme tulisi kosketella taivaallisia asioita.

»Silloin. myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniassa pitävät. Ja he ovat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka minä teen, minun omaisuuteni. Ja minä olen heille laupias, niin kuin mies on laupias pojallensa, joka häntä palvelee.»

Mikä on arvokkaampaa täyttämään mielen kuin lunastus-suunnitelma? Se on tyhjentyvätön aihe. Jeesuksen rakkaus, langenneelle ihmiselle tarjottu pelastus hänen äärettömän rakkautensa kautta, sydämen pyhyys, kallis, pelastava totuus näitä viimeisiä päiviä varten, Kristuksen armo, - nämä aineet voivat innostaa sielua ja saada puhdassydämiset tunteitaan sitä iloa, jota opetuslapset tunsivat, kun Jeesus tuli ja vaelsi heidän kanssaan heidän matkustaessaan Emmaukseen. Se, joka on kiinnittänyt ajatuksensa Kristukseen, saa nauttia tällaista pyhää yhteyttä ja saa sellaisesta seurustelusta jumalallista voimaa, mutta se, jolla ei ole mitään halua tämänlaiseen keskusteluun ja jonka puheet mieluummin liikkuvat turhanpäiväisessä tunteellisuudessa, on loitonnut kauas Jumalasta ja on kuolemaisillaan pyhille ja jaloille tunteille. Tällaiset pitävät aistillista, maallista taivaallisena. Kun keskustelu on luonteeltaan kevyttä ja siinä ilmenee tyydyttämätön halu saada inhimillistä myötätuntoa ja ymmärtämystä, se on lähtöisin kaihoisasta tunteellisuudesta, eivätkä nuorukaiset yhtä vähän kuin harmaapäisetkään ole turvassa. Kun Jumalan totuus on pysyvänä periaatteena sydämessä, se on kuin elävä lähde. Voidaan tehdä yrityksiä sen tukahduttamiseksi, mutta se pulpahtaa esiin taas toisesta paikasta, siellä se on, eikä sitä voida tukahduttaa. Totuus sydämessä on elämän lähde. Se virvoittaa väsyneitä ja karkottaa pahat ajatukset ja sanat.

Eikö ympärillämme tapahdu kylliksi, jotta näkisimme, mitkä vaarat uhkaavat polkuamme? Kaikkialla nähdään ihmishylkyjä, laiminlyötyjä perhealttareita, särkyneitä koteja. Periaatteista luovutaan ja siveellistä tasoa alennetaan. Synnit, jotka aiheuttivat Jumalan tuomioiden vuodattamisen maan päälle vedenpaisumuksessa ja Sodomian hävittämisessä tulella, lisääntyvät nopeasti. Lähestymme loppua. Jumala on kauan sietänyt ihmiskunnan turmelusta, mutta sitä varmempi on heidän rangaistuksensa. Luopukoot kaikesta vääryydestä ne, jotka tunnustavat olevansa maailman valo. Näemme juuri samanlaista henkeä ilmenevän totuutta vastaan kuin Kristuksen päivinä. Ne, jotka tekevät

tyhjäksi Jumalan lain, keksivät Raamatun todistusten puutteessa valheita tahratakseen ja mustatakseen työntekijöitä. Näin he tekivät maailman Lunastajalle, ja näin he tekevät hänen seuraajilleen. Kertomuksia, joilla ei ole vähintäkään pohjaa, väitetään totuudeksi.

Jumala on siunannut kansaansa, joka pitää hänen käskynsä, ja kaikki vastustus ja valheet, joita voidaan esittää heitä vastaan, vahvistavat vain niitä, jotka lujina puolustavat uskoa, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu. Mutta jos ne, jotka tunnustavat pitävänsä Jumalan lain, tulevat tämän lain rikkojiksi, ottaa hän pois suojelevan kätensä ja monet lankeavat turmelukseen ja hillittömyyteen. Silloin olemme todella kykenemättömiä kestämaan vihollistemme edessä. Mutta jos hänen kansansa pysyy erossa maailmasta, kansana, joka tekee vanhurskautta, Jumala on oleva heidän puolustajansa, eivätkä mitkään heitä vastaan käytetyt aseet menesty.

Nähdessämme aikamme vaarat, emmekö me kansana, joka pitää Jumalan käskyt, pane pois keskuudestamme kaikkea syntiä, vääryyttä ja turmelusta? Eivätkö totuutta tunnustavat naiset halua tarkasti vartioida itseään, etteivät anna vähintäkään aihetta luvattomaan tuttavallisuuteen? He voivat sulkea oven monelta kiusaukselta, jos he aina noudattavat ankaraa pidättyväisyyttä ja sopivaa käytöstä. Ottakoot miehet esimerkiksi Joosefin elämän ja pysykööt lujina periaatteissaan, joutuivatpa he miten voimakkaiseen kiusauksiin tahansa. Haluamme olla voimakkaita miehiä ja naisia oikean puolesta. Ympärillämme on sellaisia, joiden siveellinen voima on heikko. He tarvitsevat sellaisten seuraa, jotka ovat lujia ja joiden sydän on läheisesti liittynyt Kristukseen. Jokaisen periaatteet joutuvat koetukselle. Mutta on sellaisia, jotka houkuttelevat vihollisen kiusaamaan itseään. He veltostuvat, heidän siveellinen voimansa heikkenee, ja seurauksena on häpeä ja hämminki.

Kuinka halveksittavia pyhän Jumalan silmissä ovatkaan ne, jotka tunnustavat puolustavansa hänen lakiaan ja kuitenkin loukkaavat sen periaatteita! He häpäisevät pyhää asiaa ja antavat totuuden vastustajille aihetta riemuita. Milloinkaan ei tulisi poistaa erotusta Jeesuksen seuraajien ja Saatanan seuraajien väliltä. On Jumalan itsensä vetämä selvä raja maailman ja seurakunnan, käskyjen pitäjiä ja niiden rikkojien välillä. Ne eivät sekaannu yhteen. Niillä on ero kuin yöllä ja päivällä, - erilaiset taipumukset, päämäärät, tavoitteet, luonteet. Jos vaalimme Jumalan pelkoa ja rakkautta, inhoamme vähintäkin epäpuhtauden

vivahdusta.

Saakoon Jumala vetää sieluja puoleensa ja antaa heille henkilökohtaisesti tunteen pyhästä vastuustaan sellaisen luonteen kehittämiseksi, ettei Kristuksen tarvitse hävetä kutsua heitä veljikkeen. Kohottakaa taso, niin taivaan siunaus vuodatetaan ylitsemme sinä päivänä, jolloin jokainen saa tekojensa mukaan. Jumalan työntekijäin täytyy elää kuin hänen silmiensä edessä ja alituisen edistyä luonteen kehityksessä, tosi hyveissä ja jumalisuudessa. Heidän mielensä ja sydämensä täytyy olla niin Kristuksen Hengen läpitunkemat, ja niin heidän julistamansa pyhän, vakavan sanoman valtaamat, että jokainen ajatus, jokainen teko, jokainen vaikutin on maallisen ja lihallisen yläpuolella. Heidän ilonsa ei ole kielletyissä, itsekkäissä nautinnoissa, vaan Jeesuksessa ja hänen rakkaudessaan.

Rukoukseni on: »Oi, Herra, voitele kansasi silmät, että he erottaisivat synnin ja pyhyiden, saastaisuuden ja vanhurskauden, ja viimein selviytyisivät voittajina!» T. s. I, 270-281.

Polttoaine loppuu

Pitkä matka ja huonot tiet kuitti hermojamme, ja kun yritimme kaikkiamme, mitä VW hnk-auto pystyy, meidän piti kokea sekin, että ratti ei voi enää suorittaa tehtäväänsä. Löytääksemme autokorjaamon, meidän piti matkustaa 500 km. Tämä oli liian paljon meille, ja polttoainevarat oli menossa loppuun. Mitä tekisimme nyt? Matkustimme eteenpäin ja tulimme Kongon joelle. Miten voimme mennä tämän leveän joen yli. Tutkittuamme asiaa löysimme paikan josta pääsemme toiselle puolelle. Kun sitten viimein löysimme paikan, meille sanottiin, että lossi on rikki ja ensiksi pitää remontoida, jos varmasti haluamme päästä toiselle puolelle. Päivät ja yöt meni toisensa jälkeen ja meillä oli jo kaikki lopussa, kuten juomavesi. Mikä oli vielä huonompi asia, polttoaine oli loppunut. Mitä teemme täällä ilman dieseliä? Tulimme aina hiljaisemmiksi. Jokainen ajatteli kotiansa, ja mitä hän oli jättänyt taaksensa. Syyllisyys ahdisti, mutta ratkaisua ei löytynyt, niin menimme polvillemme ja uskossa tartuimme armahtavaisen Herran käteen, että Hän auttaisi meitä tässä toivottomassa tilassa, niin kuin on ollut aina, kun meitä ympäröivät tummat pilvet ja emme tieneet minne mennä,

voimattomana rukoilimme apua Herralta. Mutta meidän piti myös rukoilla: ”Herra vahvista uskoamme!” Kun halusin nostaa, minä pelkäsin avata silmäni kokeakseni pettymyksen. Koska kuolla täällä erämaassa ja vieraassa maassa ja jättää vaimoni leskeksi ja poikani orvoksi on kauhea ajateltavaksi. Mutta uskossa nostin silmäni vuorta kohti, mistä minulle tulee apu.

”Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu? Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torqu. Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torqu eikä nuku. Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi. Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä. Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi. Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti.” Ps. 121.

Herra kuuli rukouksemme

Minä avasin silmäni ja keskitin katseeni sinne päin minne meidän piti matkustaa. Minä huokasin ja katsoin sinne päin, mistä apua olisi voinut tulla. Siellä liikkui jotakin, mutta mikä se on? Jännityksellä katsoin jälleen sinne päin ja totesin, että karavaani hitaasti liikkui meitä kohti. Jännitys kasvoi. Onko tämä rukouksemme vastaus, tai jälleen saamme pettyä. Usko sanoo: ”Jumala tulee avuksi meille.” ja näin se oli myös. Kun he pysähtyivät luoksemme, he kysyivät meiltä millä voivat meitä auttaa. Kun sanoimme heille, että polttoaineemme on lopussa, he sanoivat: ”Tänään kuljetamme juuri sitä, mitä te kipeästi tarvitsette.” Oi, miten suuri ilomme oli ja uusi elämä juoksi suonissamme. He varustivat meidät ei ainoastaan polttoaineella, vaan myös muilla tärkeillä tarvikkeilla.

Trooppinen malaria hyökkää

Auto, joka joutui käymään monia vaikeuksia, piti viedä huoltoon. Kaikkien olosuhteiden läpi yritimme tulla Fort Lamyyin, koska siellä oli mahdollisuus korjata automme. Torstaina saavuimme kaupunkiin ja etsimme lähetystyön keskuksen, jossa ilomielin ottettiin meidät vastaan, ja sain tiedoksi, että automme saadaan kuntoon ja voimme jatkaa matkaamme. Sapatti iltana veli Buys ilmoitti minulle, että lähtisi

paluumatkalle kotiin. Se oli selvää, vaikka minun pitikin jatkaa matkaa eteenpäin aivan yksin.

Sunnuntai illalla lähdin matkaan, mutta lentokoneella. Veli Buys pyysi ranskalaiselta miehistöltä josko he voisivat tehdä poikkeuksen ja ottaa minut mukaansa Nicaan, jos maksaisin heille 1000 DM (Saksan markkoja). Ne 1000 DM antoi minulle rakas vaimoni, muuten minä olisin kuollut trooppiseen malariaan.

Nyt minä olin Euroopassa. Lyhyen käynnin jälkeen Italiassa, minä matkustin eteenpäin Saksaan, ja siellä kauhea sairaus purkautui, koska taudin itäminen oli ohi. Kuume nousi 41 asteeseen. Jos kehoni ei olisi ollut vastustuskykyinen, en olisi voinut jäädä eloon. Kiitos Herralle Hänen ihmeellisestä johdatuksesta ja armon avusta. Trooppisessa yliopistossa lääkärit saivat sairauden haltuunsa. Jatkuu...

S. Gutknecht

”Pyhän Hengen kautta me muutamme Jeesuksen kuvan kaltaiseksi”

”Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki.” 2. Kor. 3:18.

Nykyisin olemme Jordan joen rannalla. Raamatun profetiat täyttyvät. Elämme seulomisen aikana.

”Minä näin muutamien rukoilevan Jumalaa lujalla uskolla ja tuskallisella huudolla. Heidän kasvonsa olivat kalpeat, ja niissä kuvastui syvä huoli, mikä ilmaisi heidän sisäistä kamppailuaan. Heidän kasvoillaan kuvastui myöskin luja päättäväisyys ja suuri vakavuus... Heidän ainoa turvansa oli siinä, että he pitivät silmiään taivaaseen suunnattuina... Minä näin, että muutamat eivät ottaneet osaa tuskalliseen taisteluun ja rukoukseen. He näyttivät välinpitämättömiltä ja huolettomilta. He eivät vastustaneet ympäröivää pimeyttä, ja se sulki heidät ikään kuin paksuun pilveen. Jumalan enkelit jättivät heidät rientäen niiden avuksi, jotka rukoilivat hartaasti... Kysyin näkemäni seulomisen merkitystä ja minulle osoitettiin, että sen aiheuttaa se suora todistus, jonka aikaansaa uskollisen

Todistajan neuvo Laodikean seurakunnalle. Se vaikuttaa vastaanottajan sydämessä ja saattaa hänet kohottamaan vanhurskauden lippua ja julistamaan suoraa totuutta. Muutamat eivät siedä tätä suoraa todistusta. He ryhtyvät sitä vastustamaan, ja seurauksena on seulominen Jumalan kansan keskuudessa.” H. k. 299, 300.

Rakkaat veljet ja sisaret olisin voin kopioida tämän luvun loppuun asti, mutta pyydän teitä, ottakaa itse kirja Hengellisiä kokemuksia ja lukekaa luku “Seulominen”. Lukekaa se ääneen useamman kerran siihen asti, kun tärkeät sanat jäävät muistiin. Pian hyvin pian otetaan pois se rikkaus, joka rakas profeettamme E. G. White jätti meille. Mutta kukaan ei voi ottaa sitä, mitä muistissamme on.

Ennen kuin Ehtoosade tulee seulominen tapahtuu. Vielä kerran lyhyt pätkä kirjasta “Hengellisiä kokemuksia” s. 301. ”Huolettomat ja välinpitämättömät, jotka eivät liittyneet niihin, jotka pitivät voittoa ja pelastusta niin suuressa arvossa, että tahtoivat rukoillen ja suuressa tuskassa kilvoitellen ne saavuttaa, jäivät pimeyden valtaan voittoa ja pelastusta saamatta. Heidän paikkansa täyttivät toiset, jotka ottivat totuuden vastaan asettuen uskollisten riveihin. Pahat enkelit yhä tunkeilivat heidän ympärilleen, mutta niillä ei ollut vähäistäkään valtaa heihin.”

Pukekaamme päällemme koko sota-asu, josta on kirjoitettu Efesolaisten kirjeessä 6:10-19 “...ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille.” Tri. Menge’n käännöksessä on “ ja kengät jaloissanne valmiina julistamaan pelastuksen rauhan sanoman.”

Jos emme seuraa tätä kutsua, Ehtoosadetta ei vuodateta meidän päällemme. Helluntaista tähän päivään asti sen läsnäolo oli lähetetty niille, jotka antautuivat täydellisesti Herran palvelukseen. Mitä lähempänä uskovat vaelsivat Jumalan kansana, sitä selvemmin ja voimakkaammin he osoittivat heidän Vapahtajansa rakkautta ja Hänen pelastavan armonsä.

“Pyhän Hengen antamat hyveet eivät kehity silmänräpäyksessä. Rohkeus, lujuus, nöyryys, usko ja taipumaton luottamus Jumalan pelastusvoimaan ovat ominaisuuksia, jotta saavutetaan vuosien kokemuksella. Pyhille päätöksille elämällä ja ankaralla oikeudessa pysymiselle Jumalan lapset merkitsevät kohtalonsa.” S. L. seuraaja. 479.

Herra tulee auttamaan meitä jokaista, kun täytämme suuren tehtävän ja tarvitsemme tukea itsekkyyden voittamiseen. Olkoon ystävällisyys

huulillasi ja armon öljy sydämessäsi! Tämä tuo ihmeellisiä tuloksia. Sinä tulet iloiseksi, myötämieliseksi ja kohteliaaksi. Kaikkia näitä armonlahjoja sinä tarvitset. Kun annamme Pyhän Hengen vaikuttaa luonteessamme, meissä palaa pyhä tuli ja pelastamme ihmisiä. Kasvoistamme heijastuu Jumalan kuva. Meidän huuliltamme ei saisi lähteä mitään terävää, arvostelevaa ja loukkaavaa sanaa. Kun sallimme, että Pyhä Henki vaikuttaisi meissä, silloin havaitsemme, emme omista Häntä. Kun Pyhä Henki muovailee luonnettamme ja tekee sen Jumalan kuvan kaltaiseksi, sanoissamme ja kaikissa mitä teemme se tulee näkyviin. Sillä tavalla maailma ymmärtää, että valon lasten ja pimeyden lasten välillä on selvä ero. Herran tahto on, että päätämme olla lujana uskossamme. Todistakaamme totuudesta rakkaudella.

“Elleivät ihmiset sanoissaan ja teoissaan pyri sopusointuun Jumalan kanssa, niin olkoot he miten oppineita tahansa, he ovat aina taipuvaisia erehtymään Raamatun ymmärtämisessä. Näin ollen ei ole turvallista luottaa heidän selityksiinsä. Jos todella pyrimme tekemään Jumalan tahdon, Pyhä Henki tekee hänen sanansa ohjeet elämän periaatteiksi kirjoittaen ne sydämen lihatauluihin. Ja ainoastaan ne, jotka seuraavat annettua valoa, voivat odottaa saavansa lisää valaistusta Pyhän Hengen kautta.” Ta. II, 309.

“Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.” 2. Kor. 5:20.

“Kun seurakunnat tulevat eläviksi ja ahkeriksi, Pyhä Henki lähetetään heille, heidän hartaan pyynnön vastauksena... Silloin taivaan ikkunat tulee oleman auki Ehtoosateen katselijalle.” RH 25.2.1890.

“Pyhän Hengen mahtavan vuodatuksen, joka valaisee koko maailman Jumalan kirkkaudella, ei tule, siihen asti, kuin uskovat tunnistavat, mitä tarkoittaa, tehdä työtä yhdessä Jumalan kanssa. Kun antaudumme täydellisesti koko sydämestämme Kristuksen palvelukseen, Jumala tunnista sen ja lahjoittaa Henkensä täydellisellä mitalla. Kuitenkin tämä tapahtuu vain silloin, kun suurempi osa seurakuntaa työskentelee yhdessä Jumalan kanssa. Christus kommt bald, 138.

“Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: ‘Kenenkä minä lähetän? Kuka menee meidän puolestamme?’ Minä sanoin: ‘Katso, tässä minä olen, lähetä minut.’” Jes. 6:8. Aamen.

Jumalan Henki lähtee pois maanpäältä!

Pyhän Hengen työ maanpäällä

“Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.” 1. Moos. 1:2.

Alusta lähtien Jumalan Henki on ollut vaikuttamassa maan päällä. Luomisessa “Jumalan Henki liikkui vetten päällä.”

Ennen syntiinlankeemusta Pyhä Henki on voinut olla aina täällä maan päällä ja myös ihmisen sydämessä. Silloin Aadam ja Eeva olivat iloisia ja onnellisia. Valo oli heidän pukunsa, koska Jumalan Henki oli aina heissä. Joka ilta taivaallinen Isä tuli ja piti yhteyttä heihin. Nämä oli ihanat hetket. Heillä ei ollut mitään taipumusta tehdä jotakin muuta, kuin Jumalan tahdon.

Mitä tapahtui, kun Aadam ja Eeva tekivät syntiä? Valopuku hävisi, koska Jumalan läsnäolo Henkensä kautta lähti pois heistä. Pyhä Henki ei voi elää synnillisessä sydämessä. Kun ihminen jäi pimeyteen, hänen luonteensa muuttui pahaksi ja ettei paha ottaisi valtaa planeettamme historian alkuvaiheessa, mitä Jumala teki?

“Silloin Herra sanoi: "Minun henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa sata kaksikymmentä vuotta."“ 1. Moos. 6:3.

Siis miksi Jumalan Henki lähtee pois?

Jumalan sana sanoo: “kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä, ja rauhan tietä he eivät tunne. Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä.” Room. 3:12-18.

Tällainen on tämän maailman tilanne! Ihmiset eivät halua tietää mitään Jumalasta. He haluavat pysyä pimeydessä ja synnissä. Päivästä toiseen kuullaan aina kauheimpia ja ikävämpiä uutisia väkivallasta, rikollisuudesta ja Jumalan lain rikkomisesta. Pyhän Hengen pyynnöt on hyljätty ja näin Häntä on lopullisesti loukattu. Pian Jumala ottaa

Henkensä pois tästä maailmasta ja ihmiset jäävät täydellisesti saatanan valtaan. Silloin ei ole enää mitään voimaa, joka pidättäisi heitä pahoista teoista.

“Jumalattomia hillinnyt voima on otettu pois, ja lopullisesti parantumattomiksi jääneet ovat täydellisesti saatanan hallinnassa. Jumalan pitkämielisyys on loppunut. Maailma on hyljännyt hänen armonsä, halveksinut hänen rakkautensa ja polkenut hänen lakinsa jalkansa alle. Jumalattomat ovat ylittäneet koetusaikansa rajan. Jumalan Henki, jota he ovat itsepintaisesti vastustaneet, on viimein vetäytynyt pois. Kun Jumalan armo ei enää ole heidän turvanaan, ei heillä ole mitään suojaa paha vastaan. Silloin on saatana syöksevä maan asukkaat viimeiseen suuren ahdinkoon. Kun Jumalan enkelit lakkaavat pidättämästä ihmisten intohimojen raivoisia tuulia, pääsevät kaikki taistelun voimat irralleen. Koko maa joutuu silloin vielä kauheamman hävityksen alaiseksi kuin Jerusalemin muinoin.” S. t. 597.

Olenko huolissani?

Pian tämä maailma jää täydellisesti pimeyteen, jääkö minäkin pimeyteen? Se riippuu minusta, miten minä suhtaudun Pyhän Hengen työhön sydämässäni! Jumalan sana sanoo: “Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.” Ef. 4:30.

“Sama varoitus kantautuu kuuluviimme vielä tämänkin sukupolven aikana. Oletko sinä, oi suruton sydän, hedelmättömänä puuna Herran viinitarhassa? Lausutaanko sinusta ennen pitkää tuomion sanat? Kuinka kauan olet vastaanottanut hänen lahjojaan? Kuinka kauan hän on valvoen odottanut sinulta vastarakkautta? Mitä etuoikeuksia sinulla onkaan ollut, kun hän on istuttanut sinut viinitarhaansa ja olet saanut olla puutarhurin huolellisessa hoidossa. Miten usein onkaan evankeliumin hellä sanoma riemastuttanut mieltäsi! Kristuksen nimen mukaan sinua sanotaan kristityksi ja olet ulkonaisesti sen seurakunnan jäsen, joka on hänen ruumiinsa, mutta kuitenkin et tietoisesti ole missään elävässä yhteydessä hänen rakkautta uhkuvaan sydämeensä. Hänen elämänsä ei tulvi ylitsesi. Hänen luonteensa suloisuus, »Hengen hedelmä», ei ilmene elämässäsi.” K. v. 158.

Milloin me saatamme Pyhän Hengen murheelliseksi ja lopulta jättää meidät ?

“Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä.” Hebr. 10:26. Silloin, kun ihminen jatkaa omaa tietänsä eteenpäin, huolimatta kaikkia Pyhän Hengen pyyntöjä ja kutsuja parannukseen, murheellisena Hän lähtee pois sydämeistä. Raamatussa on paljon esimerkkejä ja yksi niistä on kun Johannes Kastaja antoi varoituksen Herodekselle. “Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden. Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä." Ja Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profeettana.” Matt. 14:3-5.

Hän ei halunnut ottaa varoituksia vastaan ja tehdä parannuksen, mutta mitä oli seurauksena? Myöhemmässä vaiheessa, kun Jeesus tuotiin hänen eteensä ja hän esitti monta kysymystä Vapahtajalle ja pyysi Häneltä ihmeitä, Jeesus ei tehnyt mitään. Miksi? Koska hänen armonaikansa oli ohitse, hänellä oli mahdollisuus, mutta hän hylkäsi sen ja nyt Kristuksella ei ollut enää mitään tekemistä Herodeksen puolesta. Miten ikävä on, kun Pyhä Henki murheellisena lähtee pois ihmisestä! Kun tämä tapahtuu, ihmisille ei ole enää pelastuksen toivoa. Sen tähden David rukoili “Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi.” Ps. 51:13.

Olemmeko aina valmiit kuulemaan aPyhän Hengen kehotukset, pyynnöt ja varoitukset. He voivat tulla Jumalan sanan välityksellä, mutta myös veljen tai sisaren välityksellä, ja joskus kokemuksien välityksellä.

Kun olemme kuuliaisat Pyhälle Hengelle, Hän on iloinen ja Hän pyhittää meidät totuudessa. Silloin olemme eläviä kristittyjä. Tiemme on voitosta voittoon, koska Henki johtaa meitä aina ylemmäksi pois synnistä ja valmistaa meitä asumaan yhdessä Pyhän Jumalan kanssa.

Oi, miten ihmeellinen pelastussuunnitelma Kaikkivaltiaalla on! Miten suuri rakkaus meitä kohtaan! Vastatkaamme tälle rakkaudelle rakkaudella ja sanokaamme Herralle: Jeesus, se hyvä työ, joka Pyhän Hengen kautta olet alkanut minussa vie se loppuun asti. Olkaamme aina valmiit täyttämään Jumalan tahto elämässämme. Pyhän Hengen kautta päivittäin Hän muistuttaa meitä vielä niistä heikkouksista, joista meidän on päästävä irti, että voisimme päästä uuteen maahan. Olkoon silmämme, korvamme ja sydämemme aina auki ja valmiit ottamaan Pyhän Hengen varoitukset ja että tekisimme parannuksen, ja pelastuisimme. Herra meitä

auttakoon tässä.

Kaipaammeko saada Pyhän Hengen täyden mitan?

“Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, vanhuksenne unia uneksuvat, nuorukaisenne näkyjä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Joel 2:28, 29.

“Minä näin, ettei »virvoituksesta» tullut osalliseksi kukaan, joka ei saanut voittoa jokaisesta helmasynnistä, ylpeydestä, itsekkyydestä, maailman rakkaudesta ja jokaisesta väärästä sanasta ja teosta. Sen vuoksi meidän tulisi vetäytyä yhä lähemmäksi ja lähemmäksi Herraa ja vakavasti etsiä tätä välttämätöntä valmistusta kestääksemme taistelussa Herran päivänä. Muistakoon kukin, että Jumala on pyhä ja että ainoastaan pyhät olennot voivat asua hänen läheisyydessään.” H. k. 82

Tässä on mainittu, mikä on ehtona, että saisimme sen ihmeellisen lahjan. Siis, silloin, kun sydän on puhdas kaikista synneistä, se on valmis ottamaan vastaan Ehtoosateen. Että tämä ihmeellinen teko voisi toteutua, Jumala lähetti valtavan sanoman: “Kristus meidän vanhurskaudemme.” Meidän tulee paljon rukoilla että tämä ihana sanoma tulisi elämäksi meidän elämässämme. Kun Kristuksen vanhurskaus tulee meidän vanhurskaudeksi, silloin Hän elää meissä Pyhän Hengen kautta ja näin Hän vapauttaa meidät synneistämme. Pyhä Henki antaa meille vastenmielisyyttä syntiä kohtaan ja voimaa vastustamaan kiusaukset ja elää ilman syntiä. Silloin sydämemme on valmis ottamaan Pyhän Hengen täytenä mittana.

Tällä tavalla “Voimakas huuto” saa huippunsa ja viimeinen varoitus annetaan maailmalle.

“Jumalan palvelijat, puettuina voimalla korkeudesta, valaistuin ja pyhää alttiutta heijastavin kasvoin lähtivät julistamaan taivaallista sanomaa. Uskonnollisiin joukkoihin hajotetut sielut ottivat kutsun vastaan ja heitä kehoitettiin rientämään joutuin ulos tuomituista seurakunnista, kuten Lootia kehoitettiin rientämään ulos Sodomasta, ennen sen häviötä. Jumalan kansa vahvistui siitä suuresta kirkkaudesta, mikä runsaana lepäsi heidän yllään valmistaen heidät kestämaan koetuksen hetkeä. Minä kuulin kaikkialla monen äänen sanovan: »Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ne ovat, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.»

Rakas veli, rakas sisar, haluatko olla kuuliainen Jumalalle ja näin ollen välikappaleena viimeisessä työssä ja saada se luvattu palkka - elää ikuisesti yhdessä Pyhän Jumalan, Jeesuksen ja enkelien kanssa. Uskon, että vastauksesi on: "Kyllä." Jumala meitä auttakoon tässä. Aamen

Teidän veljenne V. Marinov

Vieraanvaraisuudesta

Raamatussa kehoitetaan olemaan vieraanvaraisia. Jeesus vieraili usein Lasaruksen, Martan ja Marian kodissa. Hän tunsu olonsa siellä hyvin huojentuneeksi ja iloitsi siitä, että sai vieraanvaraisuutta ja aitoa rakkautta osaksensa kateellisten ja epäluuloisten fariseusten sijaan. Voimme huomata kuinka syvää kiitollisuutta koko perhe tunsu Jeesusta kohtaan. He palvelivat Jeesusta koko sydämestään. Perheessä oli hyvin läheinen suhde toisiinsa, kun heidän veljensä Lasarus sairastui ja kuoli, siitä tuli syvä suru sisarille. Heidän uskonsa joutui koetukselle. Vapahtajalla ei ollut kiirettä tapahtumapaikalle, vaikka Hän erikoisesti rakasti tätä perhettä, vaan hän halusi jatkaa kallisarvoista parantamistyötään, jotta toisetkin saisivat lohdutuksen. Vaikka Hän rakasti syvästi Lasarusta, silti Hän osasi käsitellä hätäistä Marttaakin oikein, "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin minun veljeni ei olisi kuollut." Joh.11:21. "Jeesus tiesi, että kun he katselivat veljensä elottomia kasvoja, heidän uskonsa Lunastajaan joutui kovalle koetukselle. Mutta Hän tiesi myös, että sen koetuksen jälkeen, jonka he nyt saivat läpikäydä, heidän uskonsa loistaisi entistä kirkkaampana." At. s.507.

Raamatussa kehoitetaan meitä: "Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan." Hebr. 13: 2. Muistamme Sarpatin lesken, joka aina oli ollut vieraanvarainen ja kaikista pahimmalla nälänhädän hetkellä hän joutui tosi kovaan koetukseen: "Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakuakaan, vaan ainoastaan kourallinen jauhoja ruukussa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, kerättyäni pari puuta minä menen leipomaan itselleni ja pojalleni, syödäksemme ja sitten kuollaksemme." 1. Kun. 17: 12. "Äärimmäisessä puutteessakin hän

todisti uskostaan suostumalla muukalaisen pyynnöstä jakamaan viimeisen leipäpalansa hänen kanssaan.” P. ja k. s. 89. Tämä leski vaimo ei ollut israelilainen, mutta hänen omistamansa vilpitön ja rehellinen usko antoi hänen elämäänsä suuren siunauksen.

Sellaisella ihmisellä, joka laittaa pitoja täytyy olla tosi rakkaus lähimmäisiinsä. Pitojen laittamisessa on työtä ja vaivannäköä paljon. Ahkeruus ja sydämellisyys tällä tavalla toisia kohtaan tulevat itselle suureksi siunaukseksi. Meitä kehotetaankin: ”Mene, laiska, muurahaisen tykö, katso sen menoja ja viisastu. Vaikka sillä ei ole ruhtinasta, ei päällysmiestä eikä hallitsijaa, se kuitenkin hankkii leipänsä kesällä ja kokoaa varastoon ruokansa elonaikana.” Sananl. 6: 6-8

Joskus kaipaa lähelleen toista ihmistä, joka ymmärtää ja kuuntelee, vaikka Raamatussa muistutetaankin meille ”Terveystyksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut.” Sananl.17:22. Yksinäisten muistaminen tuo lohtua ja antaa voimaa elämän taisteluihin.

Miten kauniisti Paavali halusi rohkaista ja vahvistaa uskonveljensä Timoteuksen vilpitöntä uskoa ”Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme! Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla – samoin kuin minä lakkaamatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin, haluten, muistaessani kyyneleitäsi, saada sinua nähdä, että täytyisin ilolla - kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja joka, siitä olen varma, on sinullakin.” 2. Tim. 1: 1-5

Kymmeniä vuosia ollessani lähetystyössä, olen saanut useasti kokea vieraanvaraisuutta ja Jumalan hellää ja hyvää huolenpitoa. Matkustaessani minulla oli usein paljon tavaraa mukana, mutta myöskin sain kokea, että minulla oli sydämellisiä auttajia vierelläni, joskus pääsin jopa ilmaisella autokyydillä määränpäähän, eikä tarvinnut kävellen kantaa painavia tavaroita pitkiä matkoja. Sain paljon ystävällisyyttä osakseni. Yösiijaa ja ruokaa tarjottiin ja joskus tuntui, että minua pidettiin niin hyvänä kuin ”piispaa pappilassa”. Ystävällisyyttä sain kokea myöskin palvellessani Lottana, vaikka emäntänäni oli Granaatti - niminen henkilö.

Kyllä vaikeuksiakin oli matkanvarrella. Kun otin koko totuuden

vastaan nuorempana, olin synnyinpitäjässäni kuuluisa ihminen, koska pappikin julisti pettymyksensä julkisesti minua kohtaan saarnastuolistaan. Kylmyyttä ja kovuuttakin sain kokea lähetystyötä tehdessäni. Jumala salli minulle kokemuksen, että eräänä kertana meni kolme päivää, ettei kukaan välittänyt evankeliumin sanomasta, mutta sen jälkeen Jumala siunasi työni runsaasti, josta olen hyvin iloinen ja kiitollinen Hänelle! Lohduttavaa on, että meille kaikille on annettu kutsu Taivaalliseen Elämään!

Ihminen voi joskus joutua taistelemaan sisimmässään, kun huonoina päivinä voi tulla ikäviä ajatuksia mieleen tai joku sanoo pahasti ja vihaisesti. Toinen ääni sanoo kosta ja sano takaisin, mutta toinen ääni, älä kosta vaan koeta olla ystävällinen ja rukoile hänen puolestaan, että hänkin saisi kokea pelastuksen uskontielle. Raamattu kehottaa taistelemaan huonoja ajatuksia vastaan. ”Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: ”Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra.” Vaan ”jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.” Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.” Room. 12: 17-21. Jos sanot vihaisesti lähimmäisesellesi, et ole Taivaan valtakunnan kansalainen. Anna Pyhän Hengen työskennellä sisimmässäsi, että Jumalan Rakkaus valtaisi sydämesi. Raamatun vakava kehoitus meille on: ”Mutta vielä nytkin, sanoo Herra, kääntykää minun tyköni kaikesta sydämestänne, paastoten, itkien ja valittaen. Reväiskää rikki sydämenne, älkää vaatteitanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, tykö; sillä hän on armahtavainen ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas, ja hän katuu pahaa.” Joel 2: 12,13. Jumalan lapsen tie on rakkauden tie. Luonne on ainoa jonka viemme mukanaamme taivaaseen, jos jaksamme Jeesuksen avulla taistella loppuun asti. Kunpa luontemme tulisi Taivaskelpoiseksi.

”Opetuslapset tunsivat hengellisen tarpeensa ja anoivat Herralta sitä pyhää voittoa, mikä tekisi heidät kelvollisiksi suorittamaan sieluja voittavaa työtä. Eivätkä he pyytäneet siunausta vain itselleen. Heitä painoi sielujen pelastuksen taakka. He käsittivät, että evankeliumi oli vietävä kaikkeen maailmaan, ja he anoivat voimaa vedoten Kristuksen

lupaukseen.” Apt. s.31.

Koskaan en ole tuntenut, että Jumala olisi minut unohtanut! Nyt sairasvuoteella iloitsen jokaisesta, joka käy minua tervehtimässä, joskus itken aivan ilosta saadessani rakkaimpiani tavata. Enää en pysty kirjoittamaan, enkä kävelemään muuta kuin toisen avustuksella, mutta olen siitäkin iloinen. Evankeliumia voi viedä silti eteenpäin ja sydämestäni toivon, että jokainen haluaa tehdä sitä työtä jatkuvasti! Haluan sydämestäni kiittää kaikkia, jotka minua jollain tavalla muistavat. Toivotan runsasta Jumalan Siunausta kaikille ja lähetän paljon sydämellisiä terveisiä jokaiselle, joka minut tuntee ja minua rakastaa!

Eila - sisko Merja- siskon avustamana

Hilman yhdeksän vuosikymmentä

”Diakonissa tuli mittaamaan Hilmalta verenpainetta. Sitäkin tärkeämpää oli kuitenkin saada puhua ja veisata joitakin virsiä. Naapuri toisensa perään oli kaikonnut kylältä taajamiin ja kaupunkeihin. Ikätovereita ei Hilmallakaan ollut, sillä hän on jo 92 – vuotias.

Jokaviikkoinen radiokirkko oli tärkeä. Hilma merkitsi muistiin kuuluttajan lukemat virret ja etsi ne valmiiksi laittaen ystäviltään saamiaan kortteja virsien merkiksi. Raamattu, virsikirja ja hartauskirja olivat pikkuruisen huoneen pöydällä.

Hilma oli ollut lapsena huutolaisena. Taloissa oli kohdeltu kuin koiraa, ei aina niinkään hyvin. Työtä oli pitänyt tehdä paljon. Jo silloinkin Hilma sanoi luottaneensa Jumalaan, Taivaan Isään, vaikka omasta isästä ei ollut tietoaakaan. Eikä sen puoleen äidistäkään, kun tämä oli jättänyt Hilman pienessä nytyssä taloon, jossa oli piikana palvellut. Äidistä ei oltu kuultu sen jälkeen mitään. Jostain vain Hilman sisälle oli syntynyt luja vakaumus, että Jumala johdattaa ja vie asiat hyvin päätökseen.

Ilman esirukouksen tukea ja rukousta ylipäättänsä Hilma ei olisi jaksanut. Jumala oli kuullut rukoukset, antanut voimia ja terveyttä. Vaikka välillä olikin yksinäistä, sillä Hilmallakaan oli hyvin ikävä Hermannia, puolisoaan, joka oli muutama vuosi sitten kuollut, pitkän yhteisen taipaleen jälkeen. Lapsetkin olivat vuosikymmeniä sitten lentäneet omaa elämää rakentamaan, vaikka silti pitivät yhteyttä äitiinsä. Jumala ei ollut

jättänyt, ja se oli Hilmasta parasta.” (Sana-lehden kirjoituksesta vuodelta 2003)

Saimme lukea pienen otteen tosielämästä, jonka alkuun lähtö oli surullista, mutta kymmeniä vuosia elämänkouluu käyneenä Hilman kiitollisuus oli palkittu monin kerroin. Emme huomaa katkeruutta menneisyydestä, vaan valoisaa ja kiitollista mieltä elämänkulussa.

Vaikka hänen rakkaimpansa olivat hänet hyljänneet jo pienenä suloisena vauvana, niin Jumala oli silti hänet kutsunut omaksensa jo äidin kohdussa. ”Kuulkaa minua, te merensaaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat. Herra on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka, hamasta äitini helmasta minun nimeni maininnut. Mutta Siion sanoo: ”Herra on minut hyljännyt, Herra on minut unhottanut.” Unhottaako vaimo rintalapsensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka he unhottaisivatkin, minä en sinua unhot. Katso, kätteni hipiään olen minä sinut piirtänyt, sinun muurisi ovat aina minun edessäni.” Jes. 49: 1,14-16.

Me vajavaiset ihmiset helposti näemme aviottoman lapsen häpeällisenä pilkkuna tässä elämässä, että Jumala ei arvosta tällaista elämää, mutta juuri silloin Jumala haluaa tulla meitä lähelle ja tarjota sitä valtavaa rakkautta meille. Hän ei anna suostumusta saastaisuuteen, mutta kun on tapahtunut ikävä asia, niin Hän haluaa paikata häpeällisen tahran tarjoamalla omaa rakkauttaan kärsiville.

Jumala on tehnyt kaikkensa, antaen oman rakkaan poikansa kuolla häpeällisen ristinkuoleman meidän syntisten tähden, että ottaisimme vastaan ihanan pelastussanomian. Hilmakin oli ymmärtänyt tämän kallisarvoisen asian, vaikka ei ollutkaan vanhemmilta saanut siihen opetusta.

Jumalan Poika ei tullut tänne maanpäälle näyttämään mahtavuuttaan, vaan nöyrästi elämään ja kysymään Taivaallisen Isän tahtoa. Hän tuli rukoilemaan puolestamme. Hilmakin oli ymmärtänyt Jumalan kutsun ja ottanut sen vastaan. Vaikka hänellä ei ollut tietoisia rukoilijoita elämässään, niin ainakin Jeesus oli, joka rukoili hänen puolestaan. Tämän Hilmakin oli huomannut, että ”Jumala ei ollut jättänyt”.

”Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa? Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jeesus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja hän on Jumalan

oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme. Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?” Room. 8:32-35

Kaunis ja syvä kiitollisuus vielä huokuu Hilman yhdeksän vuosikymmentä julkaistusta kirjoituksesta.

***”Hyvä Jumala, kiitos uskollisuudestasi.
Mihin me joutuisimme ilman sinun laupeuttasi.
Se kantaa useinkin huomaamatta arjessa,
mutta tulee todeksi jaksamisessa.
Emme osaa aina kiittää niin kuin tahtoisimme,
mutta näethän sinä meidät sydämeen saakka
ja tunnet ajatuksemme.”***

Olemmeko kiitollisia jokaisesta päivästä, näemmekö vaikeampana päivänä edes yhtään valopilkkaa, josta voimme kiittää Taivaan hellää ja rakastavaa Isää!

”Jumalan rakkaus seurakuntaansa kohtaan on ääretön. Hän huolehtii valitusta kansastaan alati. Hän ei salli seurakuntaansa kohdata minkään muunlaisen vaikeuden kuin sellaisen, mikä on välttämätön sen puhdistumiselle, sen nykyiselle ja iankaikkiselle hyvälle. Kaikki koettelemus ja vastoinkäyminen, jonka hän antaa kohdata seurakuntaa, tulee sitä varten, että hänen kansansa yltäisi syvällisempään hurskauteen ja saisi enemmän voimaa viedä sanoman rististä saavutetusta voitosta maailman kaikkiin osiin. Hänellä on tehtävä kaikille.” Ta 3 s.382

***Oi Mestari, minne me saisimmekaan. Vain Sulla on elämä antaa.
Sä olethan syntisten ystävä vaan, Sun veresi velkamme kantaa.
Niin köyhää ja tyhjää tää maailma ois, Jos sanasi meille ei lohtua tois,
Mi maailman melskeistä meit’ kohottaa Pois iäistä onnea kohti.***

***Oi Mestari, minne me saisimmekaan, Kun syömmessä myrskyt ne
pauhaa, Kun ystävää toista, ei pääll’ ole maan Ken tuottaisi tyyntävää
rauhaa, Mut päästessäsi helmaasi avoimehen Sä lohtusi lahjoitat
ihmeellisen. Sä käsket kuin muinoinkin: vaietkohon! Niin tyyntyvät
aallot ja myrskyt.***

*Kun sammuvi päivä ja yö lähenee Ja iäisyyskelloni soipi, Ja kuoleman
virta kun pauhaelee, Ken vuon yli viedä mun voipi? On sieluni käsissä
Vapahtajan, Hän viepi mun onneni valkamahan, Pois tuonelan
laaksosta johdattaen, Sill' Jeesushan kuoleman voitti.*

Merja-sisar

Ihmisten sanat ja Jumalan.

*Ihmisten sanat,
koskettavimmatkin,
ovat vain kuin heitetty kivi
tyvenen lammen pintaan.
Syntyvät vesirenkaat lähtevät laajenemaan
heiketen koko ajan
Raukeavat lopulta rantakallioihin
ovat poissa –*

*Jumala, kun ankarimmillaan puhuu;
” syntyi maanjäristys, jonka kaltaista
ei ole ennen nähty ”
” Maa..... tulelle talletettu
hoippuu ja hoipertelee,
saaret pakenevat,
eikä vuoria enää ole ”
” Taivas kääriytyy kokoon, kuin telttavaate ”*

*Tuli puhdistaa maan synnistä ja syntisistä.
Voi niitä, jotka silloin ovat
Jumalan myrskyssä kevyine sanoinensa.*

*Ne taas, jotka ovat madalluttaneet
itsensä siten, että maailman Vapahtaja
voi heille lausua: ” Minun rauhani
minä annan teille ”,
saavat myrskynkin aikana suojan.*

*Tyvenen sellaisen,
joka käy yli ymmärryksen
ja jollaista ei muualla missään.*

Margit - sisko

- Ilmoituksia -

Sääntömääräinen vuosikokous

10.2.2008

Lähetystyöseminaari :

Terveyteen liittyviä aiheita

8-10.2.2008

Nuorisosapatti:

”Jeesus ja Hänen opetuslapsensa”:

Jaakob Matt. 10:2

1.3.2008

”Jeesus ja Hänen opetuslapsensa”:

Johannes Matt. 10:2

5.4.2008

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat

2008

Sapatin Vartija 22 Euroa

Sapattikoululäksyt 14 Euroa

Hartauskalenteri 14 Euroa

Seurakunnan tilinumero Sampo 800015-714655

Siunattua Uutta Vuotta!

Jumalanpalvelushuone Pääkonferenssin toimistotalossa

Pääkonferenssin toimistotalo vihkiminen

In the name of Jesus, Your Son,
We dedicate this solemn place
to Your glory and for Your honor
Congregation: for You are good
and Your mercy endureth for
ever.

Am

Seminaari Saksassa